

Informasjon til pasienter med MRSA

Hva er MRSA?

Gule stafylokokker, på latin kalt *Staphylococcus aureus*, er en bakterie som de fleste av oss kan ha på huden eller i nesen. Vanligvis merker vi ikke at den er der, men av og til kan den gi infeksjoner. Infeksjoner forårsaket av gule stafylokokker oppstår ofte i form av overfladiske ufarlige infeksjoner i hud og sår. Alvorlige infeksjoner oppstår sjelden, men kan forekomme og da først og fremst hos personer med annen sykdom og sterkt nedsatt infeksjonsforsvar. Infeksjoner med denne bakterien kan behandles med antibiotika.

Enkelte ganger er bakteriene ufølsomme (resistente) mot flere typer antibiotika. Ett av disse er meticillin. Da kalles bakterien MRSA (meticillinresistent *Staphylococcus aureus*). Resistente gule stafylokokker gir ikke nødvendigvis oftere eller mer alvorlig sykdom enn andre stafylokokker, men infeksjoner som er forårsaket av MRSA krever behandling med spesielle typer antibiotika. Vi ønsker ikke at disse bakteriene skal spres i norske helseinstitusjoner.

Hvordan spres MRSA?

Gule stafylokokker spres først og fremst ved direkte kontakt mellom mennesker, eksempelvis når vi tar på hverandre.

Bakteriene fester seg også til døde hudceller. Disse støtes ut fra huden og kan bli liggende i tøyet og i sengeklær. Når vi kler av oss eller rer sengen kan hudceller med bakterier virvles opp i luften. De som står i umiddelbar nærhet kan da få bakteriene på seg og på den måten bli smittet gjennom luften. Hudcellene med bakteriene faller raskt ned på gulv og flater og holder seg ikke svevende i luften over lang tid eller over lange avstander.

Gule stafylokokker kan leve i tørt miljø i lang tid. Bakterier som blir liggende igjen på flater og inventar kan smitte over til mennesker (indirekte kontaktsmitte), men sjansen for å bli smittet fra miljøet regnes som liten.

Hva gjøres for å hindre spredning av MRSA?

Når MRSA blir funnet på en person, vil helsepersonell vurdere om bakteriene kan spres til utsatte personer og sette i verk nødvendige smitteverntiltak. Det er personer med alvorlige sykdommer og sterkt nedsatt infeksjonsforsvar som er mest utsatte for å få alvorlige stafylokokkinfeksjoner. Av den grunn har sykehus og sykehjem omfattende smitteverntiltak rundt pasienter og ansatte smittet med MRSA. Andre helsetjenester har noen enkle smitteverntiltak mot MRSA, mens personer som ikke mottar en helsetjeneste ikke behøver å følge spesielle tiltak.

Dersom du vet eller du tror at du kan være smittet med MRSA bør du si i fra til din fastlege. Din fastlege vil sammen med deg vurdere om det er nødvendig å ta MRSA-prøver eller å gjøre andre tiltak. Dersom du skal legges inn på helseinstitusjon bør den legen som henviser deg og personale som tar i mot deg på institusjonen, få vite at du har eller kan ha MRSA. Helseinstitusjonen vil da følge smitteverntiltak som skal hindre at bakteriene spres til andre pasienter. At du har eller kan ha MRSA skal ikke hindre eller forsinke nødvendig undersøkelse, behandling eller pleie.

Hvor finnes mer informasjon om MRSA

Nasjonalt folkehelseinstitutt har gitt ut en veileder for hvordan helsepersonell skal håndtere MRSA og forebygge spredning i helseinstitusjoner. Nasjonal MRSA-veileder kan leses eller lastes ned fra: www.fhi.no/publikasjoner.

Mer informasjon om MRSA kan leses på: www.fhi.no/she.